עין משפט גר מצוה

מרנא סעיף א :

מו ג מיי' פיז שם כלי ה סמג שם טושים

חויה סי' תרנח סעי' יב:

מז ד מיי' פיה מהלכות

עשין מד טוש"ע הו"ה סי' תרמע סעיף ה:

כעיף כב ג

רבינו חננאל

כן שמר שכתוב בו

בירסיף היא בבל : מתני' ערבה כמושה

בעל כשרה . חלוקת ד' ישמעאל ור' מרפון

במשנתנו. ר' ישמעאל אופר ג' הרסין ואפי'

כ' קסומין ואחד שאינו

אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' מרפון

ואזרא שמואל לפעפיה ראמר להנהו דמובני

דרישנא לכו הלכה כר' מרפון דקי"ל כוותיה .

אלא משום מצוה בעינא

שבלולב מעכבין זה את

וה שנא' ולקחתם לכם שתהא לקיחה תמה:

החישו ומכרו

שלשתן קפופין .

לגישי נשים. דקיימא לן (גישין דף ב.) המביא גט מחולה לארץ לריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אי משום דאין מטויין לקיימו ואי משום דאין בקיאין לשמה והמביא מארן ישראל אינו לריך לפי שבקיחין לשמה ועולי רגלים מלויין להכיר חתימת עדים לקיימו

אומר שלשה הדסים ושתי ערבות לולב אחר

ואתרוג אחד אפילו שנים קטומים ואחד אינו

קמום ר' מרפון יאומר אפי שלשתן קמומים

ר"ע אומר כשם שלולב אחד ואתרוג אחד

כך הדם אחד וערבה אחת: גב" תניא רבי

תמרים אחד ענף עץ עבות שלשה ערבי

נחל שתים ואפילו שנים קמומים ואחד שאינו

כמום ר' מרפוז אומר שלשה ואפי' שלשתז

קטומים ר"ע אומר כשם שלולב אחד ואתרוג

אחד כך הדם אחד וערבה אחת אמר לו

ר' אליעזר יכול יהא אתרוג עמהן באגודה

אחת אמרת וכי נאמר פרי עץ הדר וכפת

תמרים והלא לא נאמר אלא כפתאיומניז

*שמעכבין זה את זה ת"ל ולקחתם שתהא

לקיחה תמה ורבי ישמעאל מה נפשך אי

שלימין בעי ליבעי נמי כולהו אי לא בעי

שלימין אפי' חד נמי לא אמר ביראה א"ר

אמי חזר בו רבי ישמעאל אמר רב יהודה

אמר שמואל הלכה כרבי מרפון ואזדא שמואל

למעמיה דאמר להו שמואל להנהו דמזבני

אסא אשוו וזבינו ואי לא דרישנא לכו כרבי

מרפון מ"מ אילימא משום דמיקל ולידרוש

להו כרבי עקיבא דמיקל מפי תלתא קמומי

שביחי חד ולא קטום לא שכיח: מרני אתרוג הגזול יוחיבש פסול ישל

אשרה ושל עיר הגדהת פסול ישל ערלה פסול

של תרומה ממאה פסול של תרומה מהורה

לא ימול ואם נמל כשר של דמאי ב"ש פוסלין

וב"ה מכשירין של מעשר שני בירושלים

לא יפול ואם נפל כשר *עלתה חווית על רובו נפלה פמפתו נקלף "נסדק "ניקב" *וחסר

כל שהוא פסול עלתה חוזית על מיעומו נמל עוקצו ניקב ולא הסר כל שהוא כשר

אתרוג הבושי פסול *והירוק ככרתי ר' מאיר

שר"ם אומר כאגוז רבי יהודה אומר ^ככביצה @

'ורבי יוםי אומר אפי' אחד בשתי ידיו:

*ובגדול כדי שיאחו שנים *בידו דברי ר' יהודה

מכשיר ור' יהודה 'פוסל *שיעור אחרוג הקמן ק

ישמעאל אומר

תורה אור ואמרי׳ התס (דף ו.) בבל כארן ישראל לגיטין לפי שהן בני תורה ובקיחין לשמה ובני ישיבה מלויין לילך וללמוד משם תורה מכל מקומות ובורסיף סמוך לבבל ואיכן בני תורה כדאמריכן (סנהדרין דף קם.) מאי בורסיף בור ששפו את מימיו ולא נשתייר בו כלום והמכיא משם לריך שיאמר אבל עכשיו יפרי עץ הדר אחד כפתויקות נתחלף שמם הלכך המביה מבבל

בל לריך שיאמר ומבורסיף אין לריך: בותני שלשה הדמים . בנמרת יליף לה: ואפילו שנים קמומין . אהדסים קאי ובגמרא פריך

מה נפשך אי קטום פסול והוא לריך שלשה ליבעי כולהו שלימים ואי קטום כשר לכשיר שלשתן קטומים ומשני חזר בו ר' ישמעאל מהחלת דבריו שהיה מלריך שלשה ואמר אפי׳ שנים קטומין והוא הדין אי לא מייתי להו מנחום כו. לגמרי דהא קטומים כמאן דליתנהו דמי: ר' ערפון פומר פפי' שלשמן קטומים. דלח בעי הדר בהדם: בכן כפת המרים אחד . משמע דכפת כתיב: מנף . חד ען חד

> עבות חד: ומפילו שנים קמומים . אהדם קאי: יכול יפנדם כולן. ואף ההתרוג עמהם אמרת וכי נאמר וכפת המרים דניהוי משמע וי"ו מוסיף על ענין ראשון ללרפו עם פרי עץ הדר והלא לא נאמר אלא כפת משמע בפני עלמן הן ולא עם האתרוג וענף עץ מוסיף עליהם וערבי נחל מוסיף עליהם שנאמר בהן ווי"ן לפיכך כאגדין עם הלולב: שמעכבין זה אם וכ . אם הסר אהת מארבעתן אין השלשה מלוה: סמה . שלמה דדריש

ולקחת הס: ור' ישמעאל . דמכשיר שנים קשומים וחד מלריך שלם היכן חסר חלקן הכתוב אי בעי הדר ניבעי בכולהו והי לה בעי הדר הפילו בחד לא נכריך: אמר ביראה . שם חכם: סור כו ר' ישמעאל . מתחלת דבריו [לפיל לא. ושי ומכשר בחד ומיהו הדר בעי : כלכה כר' מרפון . להקל דקטום כשר: פשוו ווכינו . מכרו בשוה ואל תעלו על דמיהם מפני שמבקשים מכם שלשה הדסין ושלימים: ואי לא .

> משויתו: דרשינא כר' ערפון. דמכשר בקטומין : כר"ע . דלה בעי אלה חד : בזרתבי" של ערלה ושל סרומה שמחה פסול. בגמרה מפרש טעמה : לא יעול. בגמרה מפרש טעמה: בירושלים. שהיה כשרה להכילת מעשר שני: לם יפול. כדמפרש בגמרא: ואם נטל כשר. שהרי יש בה היתר אכילה אבל חוץ לירושלים לא דלכם כתיב הראוי לכם : מזוים . כמין אבעבועות דקות: נטלה פטמסו. ראש אחרוג מפי רבי' יעקב ודוגמתו הפטמ' של רמון (עוקלין פ"ב מ"צ) : הכי גרסי' נקלף נסדק ניקב וחסר כל שהוא פסול . ניקב וחסר כל שהוא חדא מילחא דאילו ניקב ולא חסר שתחב בו מחש והוליאה כשר כדקתני סיפא: ניעל עוקלו. זכבו כמו בעוקלי תחלנים (סנהדרין דף מ.): הכושי . שבח מחרץ כוש ושחור הוא: כרסי . כרישים פור"י : וכגדול . שלא יהא גדול יותר מדאי :

כל שעה (שם) ומשני אחרי׳ דרב הוה וי"ל דהכא הניח משום הידור מטה ובריש בבא בתרא (דף ה. ושם) גבי רוניא דאקפיה רבינא מארבע רוחותיו ואסא לקמיה דרבא ואמר זיל פייסיה במאי דאיפיים ואי לא דיינינא לך כרב הונא אליבא דרבי יוסי דאמר הכל לפי מה שגדר מה שלא דן לו לפי שנתפיים רבינא ומחל לו בפחות:

נפרא מינה לגיטי נשים. כדפירש בקונט' דקיימא לן בפ"ק דגיטין (דף ו.) דבבל כארן ישראל לגיטין דאין לריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם דשכיחי מתיבתא ובקיהין לשמה וגם עדים חלויין לקיימו והיינו מה שקורין בורכיף דמבתני שמה ובכוף

עוד לשון אחר (א) ונפקא מינה לענין

ינך ען עבות שלשה . פי' בקונט' ענף חד ען חד עבות חד ותימה דלעיל (דף לב:) אוקימנא ענף ען שענפיו חופין את עליו ודרשינן כמי ען עבות קלוע כמין קליעה וה"ת ונימח פרי ען הדר שלשה וי"ל דמדרשה דען דרשיכן שמעם עלו

ערבי נחל שתים. אפילי נותן נום"ע שם סעי' נ: בנ י מיי׳ שם כלכה ח כמה הדסים וכמה ערבות כוש"ע שם סעי' כח : בלולב אין זה בל תוסיף אפילו למ"ר בד כ ל מיי' פ'ז שם הל"ח טור שו'ע שם לריך אגד אא"כ מוסיף מין אחר כדפרישית בסוף ראוהו בית דין (ר"ה זף כח: ד"ה ומנא) :

טעמא נמי פסלינן דלח תימח עד דמגבה להו בהדי הדדי שפיר דמי דקיימא לן לולב אין לריך אגד ודבר תימה הוא לומר כן דכיון יהודה דדרים לקיחה משמע ליה

ולדרוש להו כר"ע דמיקל טפי. תימה הא לא סבירא ליה כר"ע אלא כרבי טרפון וי"ל

לטעמי' דכרבי טרפון סבירא ליה דאי מפחיד להו במידי דלא סבר כדי שימכרו בזול היה לו להפחידם מר"ט דמיקל טפי ודחי אדרב' מפחדי טפי מרבי טרפון דתלתא קטומין שכיחי מחד דלא קטים ומעולם לא תשמע דסבר כרבי שרפון ומיהו קשה מפרק כל שעה (פסחים דף ל.) מקדירות בפסח דאמר שמואל משהי להו עד אחר הפסח ועביד בהו בין במינו בין שלא במינו ואמרינן ואזדא שמואל לטעמיה דאמר להו שמואל להגהו דמזבט כנדי אשוו זבינייכו ואי לא דרישנא לכו כרבי שמעון כלומר דשרי חמן לאחר הפסח כי ליתיה בעיניה ומשמע בהדיא דלא מפחד במידי דלא סבר ליה וי"ל דהחם למה לו להפחידם במידי דלא סבר ליה דבשלמא הכא מלי למימר דהיה מפחידם כדי

שימכרו בזול ותהא המלוה מלויה ולא ימנש בשביל יוקר וא"ת ואי סבר לה כר' שרפון לידרוש להו כוותיהדכי האי גוולא פריך בפרק

כוד א מיי' פ"ו מהלכות לולב כלכה ז סמג עשין מד טוש"ע או"ח סי' מה ב מיי׳ כיח שם כלי במה מדליקין (שבת דף לו: ושם) פי׳ כ כתנ שב שדם ש לו לה סיי תרמו סעיי א וסעיף י וסיי תרמו נפקא מינה לגימי נשים: מתני׳ "ר׳ ישמעאל

שמו ושמה ושם עירו ושם עירה ולא יתכן דבבל הוא שם המדינה כדאמר (קדושין דף עת.) א"י עיסה לבבל ואמרי' פרק עשרה יוחסין (שם) עד היכן הוא בבל ואין כותבין שם המדינה בגט אלא שם העיר:

מח ה מיי' וסמג שם עוש"ע או"ה סיי ממת סעיף א: מם ו מיי' וסמג שם טוש"ע הו"ה סיי לא ה מיי' שם וסמג שם טוש"ע הו"ח ביי הרמה סעיף ה: נב ם חיי שם הלכה ז ופריו שוים:

שתהא לקיחה המה. מהאי אתרוג חסר משום דאין זה לקיחה תמה וביום שני לא חיישיכן אף על גב דקפריכן הארבעה מינין וטעמא ונשרו מקצת עליה ושל פירשתי ברים פירקין (דף כם: ושם בר"ם בעיכן) ובהקומן רבה (מנהות דף כו-)מסיק דהא דמעכבי אהדדי לא שנו הלא שאין לו אבל יש לו אין מעכבין ופירש בהלכות גדולות אין מעכבין אלא אי מגבה כל חד וחד לחודיה דכולו מלוה החת היחך יועילו בזה אחר זה ור"ת הגיה בספרו לא שנו דמעכבין משום המה אלה שאין לו הבל יש לו תמה הוא הע"פ שלא חברו באגדו כדחמרי' (לעיל דף לג.) דלא דרשי רבנן לקיחה לקיחה ולר׳

, דלא סוי תמה אא"כ אגדו: ירושלמי רב הינא (* כשם רב יוסף טעסא דרכ שאר היסים מדבריהם סה דמאי אין מברכין אף שאר הימים אין דכל זה מן הדיוק שבא להוכיח דשמואל סברכק: [מתני']אתרונ הגזול כו':

> *) דברי ירושלמי אנו שייכים להסוגיא דלקתן מים ע"ב ע"ם.

מוס' שם ר'ה הולין מז: דיים אלא]

(א) תום' ד"ה נפקא מינה וכו'